

[Axel Dam.]

kongelige Teaters Underskud, men deres Repræsentanter herinde i Tinget burde efter det ærede Medlems Mening være klogere og vide, hvad der tjener deres Vælgere bedst. Jeg drager dette frem for at pointere den stik modsatte Opfattelse, som er vor, nemlig, at det er Vælgernes, der maa skønne over, hvilke Repræsentanter der tjener dem bedst, og saa vælge disse.

Vi hørte igen den gamle Historie — som der for øvrigt er noget i —, om det kongelige Teater som en udmærket Skole i dansk Sprog. Førrige Gang Teatret blev behandlet, lød det fra denne Talerstol, at vi maatte bibeholde Teatret, fordi det havde lagt dør — *lagt dør* — i et Par Hundrede Aar som en Skole i godt Sprog, og selv det højt kultiverede ærede Medlem Hr. Bindslev, som talte saa smukt om dette Sprog, begyndte sin smukke Tale med en oplagt Forsyndelse mod dansk Sprog, en Sammenblanding af to Udtryk, af hvilke han kunde have brugt det ene eller det andet, men ved at bruge dem sammen blev det til Vrøvl. Enhver vil kunne læse det i Fortrykket i Morgen.

Bindslev: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Axel Dam vil være tjent med, at vi skal staa her og rette Stil paa hinandens Taler. I alt Fald vil jeg for mit Vedkommende nødig sætte mig under det ærede Medlems Lærestol i den Anledning. Jeg tror, at jeg i hvert Fald som Taler og Sprogets Behandler fuldt vel kan hævde mig overfor det ærede Medlem.

J. Oskar Andersen: Jeg havde ikke tænkt mig, at der skulde blive en større Teaterdebat her, da det jo er bestemt, at man vil nedsætte et Udvalg til at følge Teatrets Virksomhed i den kommende Sæson, ligesom man jo skal debattere hele Teaterspørgsmaalet i en Teaterkommission, hvor der selvfølgelig paa en ganske anden Maade bliver Ro til og Mulighed for at gennemdrøfte de enkelte Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det derfor var overflødigt ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa en Mængde Enkeltheder vedrørende Teatret, og at det havde været tilstrækkeligt, at Finansudvalgets Medlemmer af de forskellige Partier havde udtalt

sig ganske kort om de to foreliggende Ændringsforslag.

Disse to Ændringsforslag vedrørende det kongelige Teater maa jeg selvfølgelig paa det indstændigste bede Medlemmerne af dette høje Ting om at stemme ned. Ligesom min Partifælle det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener jeg, at hvis man gik den Vej, der er anvist i Ændringsforslagene, saa var Teatrets Skæbne allerede beseglet. Paa den anden Side er jeg ikke absolut misfornøjet med, at disse Ændringsforslag er stillet op, idet det nemlig forekommer mig, at det kongelige Teater virkelig behøver et alvorligt Memento. Det har vist sig Gang paa Gang, at hvor meget man saa end har drøftet disse Spørgsmaal her i Tinget, hvor alvorligt der end har været talt om, at nu maatte det kongelige Teater tage Skeen i en anden Haand, har det, som man siger, været som at slaa Vand paa en Gaas, det har ikke virket.

Jeg har jo haft Lejlighed til at skønne derom, idet jeg efter den sidste Teaterlov var med i Kontroludvalget, og det har jo faktisk vist sig, at havde man fulgt de Ønsker, der var stillet op af dette Kontroludvalg, vilde meget have taget sig anderledes ud, end det gør nu. Men det er jo saadan, at man fra Teatrets Side i Virkeligheden handler ganske, som man har Lyst. Der var der gjort opmærksom paa en Række Punkter, hvor det vilde være muligt at spare, navnlig altsaa paa de umaadelige Summer, der er kastet hen til kostbare Iscenesættelser, som ikke giver Valuta for, hvad de koster, ikke paa nogen Maade giver det kunstneriske Udbytte, som der kunde gives, hvis man satte kunstnerisk ind og ikke lagde Vægten paa det ydre. Men man bliver ved.

Derfor mener jeg, det er nødvendigt, at det nu gøres klart for det kongelige Teater, at Rigsdagen, som jo er Bevillingsmyndigheden, og som med Rette, hvad man end siger fra journalistisk Side, forbeholder sig at tage Bestemmelse om Anvendelsen af Statens Penge, fordrer, at nu maa der gøres Alvor af at lægge det hele an paa en anden Maade end hidtil. Derfor er jeg ikke misfornøjet med, at dette kommer saa skarpt frem. Thi det er jo ganske givet, at den Ordning for det kongelige Teater i det kommende Aar, som man kan sige Regeringen indirekte